

מסמך 48

מסמך 48

החיים המורונטיים

האלים אינם יכולים להתמיר יצור מטבע חייתי גס לכדי רוח מושלמת באמצעות פעולה מסתורית כלשהי של קסם יצירתי, או לכל הפחות הם אינם עושים כן. בשעה שהבוראים חפצים ביצירת הוויות מושלמות, הם עושים כן במישרין באמצעות בריאה מקורית, ואולם לעולם הם אינם פועלים על-מנת להמיר בצעד אחד יצורים חומריים ויצורים אשר מקורם מן החי לכדי הוויות של מושלמות.

החיים המורונטיים, כפי שהם משתרעים לאורך שלביה השונים של הנתיבה ביקום המקומי, הינם הדרך היחידה שבה יכולים בני-תמותה חומריים להגיע אל סף עולם הרוח. איזה קסם טומן בחובו המוות – ההתפרקות הטבעית של הגוף החומרי – כך שצעד פשוט שכזה יוכל להתמיר בן-רגע את הדעת החומרית בת התמותה לכדי רוח אלמותית ומושלמת? אמונות שכאלה אינן אלא אמונות טפלות של בורות ומעשיות אשר נועדו להשביע רצון.

לעולם מפריד המעבר המורונטי הזה בין המצב כבן-תמותה לבין המצב הרוחני העוקב של בני האנוש השורדים. מצב ביניים זה של התקדמות ביקום נבדל באופן מובחן בין הבריאות המקומיות השונות, אך בתכליתו ובכוונתו הוא דומה למדי. הסידור של העולמות העליונים ושל העולמות המורונטיים הגבוהים יותר בנבאדון הינו טיפוסי למדי לתוכניות המעבר המורונטיות בחלק זה של אורונטון.

1. חומרים מורונטיים

המחוזות המורונטיים הינם ספירות הקישור של היקום המקומי בין רמות הקיום החומריות והרוחניות של היצורים. החיים המורונטיים הללו היו ידועים באורנטיה מאז ימיו הראשונים של הנסיך הפלנטארי. מעת לעת זכו בני-תמותה ללמוד על מצב מעבר זה והמושג מצא את מקומו, אף כי בצורה מעוותת, בדתות של ימינו.

הספירות המורונטיות מהוות את שלבי המעבר של הרקעת בני התמותה דרך עולמות ההתקדמות של היקום המקומי. רק שבעת העולמות המקיפים את ספירת הסופיונים של המערכות המקומיות נקראים עולמות עליונים, זאת בעוד שכל חמישים-ושישה משכנות המעבר של המערכת – בדומה לספירות הגבוהות יותר הסובבות את מטה הקונסטלציה ואת מטה היקום – מכונים עולמות מורונטיים. בריאות אלה חולקות את היופי הפיזי ואת ההדר המורונטי של ספירות המטה של היקום המקומי.

כל העולמות הללו הינם ספירות ארכיטקטוניות, ויש בהם מספר כפול בדיוק של יסודות מזה המצוי בעולמות המפותחים. עולמות מעין אלו, אשר נוצרו בהתאם להזמנה, אינם ניחנים רק בשפע של מתכות כבדות ושל קריסטלים, זאת כיוון שיש בהם מאה יסודות פיזיים, אלא גם אוצרים בקרבם באופן דומה בדיוק מאה צורות של ארגון אנרגיה ייחודי המכונה *חומר מורונטי*. בקרי המאסטר הפיזיים ומפקחי הכוח המורונטיים מסוגלים לשנות את סיבובי יחידות החומר הראשוניות, ובה בעת להתמיר התאגדויות אנרגיה אלה על-מנת ליצור חומר חדש זה.

החיים המורונטיים המוקדמים במערכות המקומיות דומים במידה רבה מאוד לאלו שבעולם החומר הנוכחי שלכם, והם הופכים לפחות ופחות פיזיים וליותר מורונטיים-באמת בעולמות הלימוד של הקונסטלציה. כאשר תתקדמו אל הספירות של סאלווינגטון, תשיגו בהדרגה רמות יותר ויותר רוחניות.

מפקחי הכוח המורונטיים מסוגלים לייצר איחוד של אנרגיות חומריות ורוחניות, וכך לארגן צורת חומר מורונטית המגיבה להתווספות רוח שולטת. בעוברים דרך החיים המורונטיים בנבאדון, יספקו לכם אותם מפקחי כוח מורונטיים סבלניים ומוכשרים 570 גופים מורונטיים בזה אחר זה, אשר כל אחד מהם הינו שלב בהתמרה המדורגת שלכם. למן הרגע שתעזבו את עולמות החומר

מסמך 48

ועד אשר תהוו רוח מְדַרְגָּה-ראשונה בסאלווינגטון, תעברו בדיוק 570 שינויים מורונטיים מטפסים כלפי מעלה ונפרדים. שמונה מהם יתרחשו במערכת, שבעים-ואחד בקונסטלציה, ואילו 491 במהלך השעות בספירות של סאלווינגטון.

במהלך ימיכם בגוף בשר ודם שוכנת בכם הרוח כדבר נפרד כמעט – לאמיתו של דבר מתת הרוח של האב האוניברסאלי פולשת לתוכי האדם. ואולם, במהלך החיים המורונטיים תהפוך הרוח לחלק ממשי מאישיותכם, וככל שתתקדמו הלאה במעבר דרך 570 ההתמרות המדורגות, כן תרקיעו מן המעמד החומרי של חיי היצור לעבר המעמד הרוחני.

פאולוס למד על קיומם של העולמות המורונטיים ועל ממשותם של החומרים המורונטיים, הואיל וכתב, "יש בשמים קניין טוב ממנו אשר קיים לעד". והחומרים המורונטיים הללו הינם ממשיים, פשוטו כמשמעו, כשם שכך הדבר אף ב"עיר אֶשֶׁר יְסוּדָתָהּ נֶאֱמָנָה וּבִנְיָנָהּ וּמְכֻנְנָהּ האלוהים". וכל אחת מן הספירות המופלאות האלה הינה "מוֹשָׁב טוֹב מְמֻנָּה, וְהוּא בְּשִׁמְיָם".

2. מפקחי הכוח המורונטיים

הוויות ייחודיות אלה עוסקות באופן בלעדי בפיקוח על אותן פעילויות המייצגות שילוב תקף של אנרגיות רוחניות ופיזיות, או של אנרגיות חומריות-למחצה. הן מקדישות את עצמן עד תום לסעד ההתקדמות המורונטית. אין זה שהן סועדות את בני התמותה כה רבות בעת התנסות המעבר, אלא שהן מאפשרות את תנאי הסביבה של המעבר בעבור היצורים המורונטיים המתקדמים. הן הינן הערוצים של הכוח המורונטי המקיים את החלקים המורונטיים של עולמות המעבר והמספק להם אנרגיה.

מפקחי הכוח המורונטיים הינם צאצאי רוח האם של יקום מקומי. הם תקינים למדי בעיצובם, אף שבבריאות המקומיות השונות הם נבדלים קמעא בטיבם. הם נוצרו בעבור התפקוד המסוים שלהם, ואינם נזקקים לכל אימון שהוא בטרם הם מקבלים על עצמם את האחריות שלהם.

יצירת מפקחי הכוח המורונטיים הראשונים מתרחשת בעת ובעונה אחת עם נחיתתו של בן התמותה השורד הראשון על חופיו של אחד מן העולמות העליונים הראשונים ביקום מקומי. הם נבראים בקבוצות בנות אלף חברים, אשר מסווגות כדלקמן:

1. וסתי מעגל . . . 400

2. מתאמי מערכת . . . 200

3. נאמני משמורת פלנטאריים . . . 100

4. בקרים משולבים . . . 100

5. מייצבי קישור . . . 100

6. מסווגים בוררים . . . 50

7. רשמים עמיתים . . . 50

לעולם משרתים מפקחי הכוח ביקום שבו נולדו. הם מונחים בלעדית בידי פעילות הרוח המשותפת של בן היקום ושל רוח היקום, ואולם, לכל צורך אחר הם מהווים קבוצה בעלת ממשל-עצמי מלא. הם מחזיקים מטה על כל אחד מן העולמות העליונים הראשונים של המערכות המקומיות, שם הם עובדים בסמיכות קרובה לבקרים הפיזיים ולשרפים, ואולם, בכל הנוגע למופעי האנרגיה וליישום הרוח הם פועלים בעולם משלהם.

מסמך 48

לעיתים הם אף פועלים בהקשר של מופעים על-חומריים בעולמות האבולוציוניים כסועדים המוצבים למשימה ארעית. ואולם, רק לעיתים רחוקות הם משרתים בעולמות המיושבים; והם אף אינם פועלים בעולמות האימון הגבוהים יותר של יקום העל, זאת משום היותם מסורים בעיקר לתוכנית המעבר של ההתקדמות המורונטית ביקום המקומי.

1. *וסתי מעגל*. אלו הם ההוויות הייחודיות המתאמות את האנרגיה הפיזית והרוחנית ומוסותות את זרימתה אל תוך הערוצים הנפרדים של הספירות המורונטיות, ומעגלים אלו הינם פלנטאריים באופן בלעדי, קרי מוגבלים לעולם יחיד. המעגלים המורונטיים הינם שונים הן מן המעגלים הפיזיים והן מן המעגלים הרוחניים של עולמות המעבר, והם משלימים את שניהם, ונדרשים מיליוני וסותים שכאלו על-מנת לספק אנרגיה אפילו למערכת עולמות עליונים כמו זו של שטניה.

וסתי המעגלים מאתחלים את אותם שינויים באנרגיות החומריות אשר מכפילות אותם לשליטתם ולוויסותם של עמיתיהם. הוויות אלה הינן מחוללות כוח מורונטיות, כמו גם וסותיות של מעגלים. במידה רבה כשם שדינמו מייצר לכאורה חשמל מן האוויר, כך דומה שדינמו מורונטיים אלו מתמרים את אנרגיות החלל המצויות בכל לכדי אותם חומרים שמהם שוזרים המפקחים המורונטיים את גופם של בני התמותה המרקיעים ויוצרים את פעילויות חייהם.

2. *מתאמי מערכת*. מכיוון שלכל עולם מורונטי יש סדר נפרד של אנרגיה מורונטית, בני האדם יתקשו ביותר לחזות בספירות אלה. ואולם, בכל ספירת מעבר עוקבת יגלו בני התמותה כי עולם הצומח, וכל דבר אחר הנוגע לקיום המורונטי, מתואם בהדרגה על-מנת להלום את הרמה הרוחנית המתקדמת של השורד המרקיע. ומכיוון שהמערכת האנרגטית של כל אחד מן העולמות הינה יחידנית באופן זה, פועלים מתאמים אלו על-מנת למזג מערכות כוח נבדלות שכאלה ולהפוך אותן להרמוניות, כך שיפעלו כיחידת עבודה בעבור הספירות הנלוות לכל קבוצה ייחודית.

כאשר בני התמותה המרקיעים מתקדמים מעולם מורונטי אחד למשנהו, הם מתקדמים באופן מדורג מן הפיזי אל הרוחני; מכאן נובע הצורך לספק סולם עולה של ספירות מורונטיות, וכן סולם עולה של צורות מורונטיות.

כאשר מרקיעי העולמות העליונים עוברים מספירה אחת לאחרת, הם נמסרים על-ידי שרפי ההיסע לקולטים של מתאמי המערכת בעולם המתקדם. כאן, במקדשים ייחודיים אלו במרכז שממנו משתרעים שבעים האגפים שבהם ממוקמים חדרי המעבר – הדומים לאולמות התחייה בעולם הקבלה התחילי בעבור בני-תמותה שמקורם בכדור-הארץ – עורכים מתאמי המערכות את השינויים ההכרחיים בצורת הייצור. השלמת השינויים המוקדמים הללו בצורה המורונטית דורשת פרק זמן של שבעה ימים סטנדרטיים.

3. *נאמני משמורת פלנטאריים*. כל עולם מורונטי, החל מן הספירות העליונות ומעלה עד למטה היקום, מצוי – ככל שהדבר נוגע לעניינים המורונטיים – תחת משמורתם של שבעים נאמנים. נאמנים אלו מהווים את המועצה המקומית של הפלנטה אשר לה סמכות מורונטית עליונה. מועצה זו מעניקה את החומר בעבור הצורות המורונטיות לכל היצורים המרקיעים אשר נוחתים בספירות, והיא אשר מאשרת את ביצועם של אותם שינויים בצורת הייצור המאפשרים את התקדמות המרקיע אל הספירה העוקבת הבאה. לאחר חציית העולמות העליונים, אתם תועתקו משלב אחד של החיים המורונטיים לשלב אחר מבלי שתאלצו לאבד את הכרתכם. איבוד ההכרה מתלווה אך ורק למטמורפוזות המוקדמות ולמעברים המאוחרים יותר מיקום אחד למשנהו ומהאוונה לפרדיס.

4. *בקררים משולבים*. לעולם מוצבת אחת מן ההוויות המכאניות הגבוהות האלה במרכזה של כל יחידה מנהלית של עולם מורונטי. בקר משולב רגיש לאנרגיות פיזיות, רוחניות ומורונטיות ופועל עימן; ותמיד נלווים להוויה זו שני מתאמי מערכת, ארבעה וסתי מעגל, נאמן משמורת פלנטארי אחד, מייצב קישור אחד, וכן רשם עמית או מסווג בדרך.

5. *מייצבי קישור*. בסמיכות לכוחות הפיזיים והרוחניים של התחום, אלו הם מווסתי האנרגיה המורונטית. הם מאפשרים את התמרתה של אנרגיה מורונטית לכדי חומר מורונטי. כלל הארגון המורונטי של הקיום תלוי במייצבים. הם מאטים את סיבובי האנרגיה עד לנקודה שבה יכול

מסמך 48

להתרחש תהליך הפיכתה לפיזית. ואולם, אין ברשותי מונחים שבאמצעותם אוכל לערוך השוואות או לתאר את הסעד של הוויות מעין אלה. כל זה מצוי הרחק מעבר לדמיון האנושי.

6. *מסווגים בוררים*. בשעה שאתם מתקדמים ממחלקה אחת או משלב אחד של עולם מורונטי למחלקה אחרת או אל שלב אחר, שומה עליכם לעבור כונון-מחדש או התאמה-מתקדמת; זוהי משימתם של המסווגים הבוררים לשמור אתכם בסנכרון הולך ומתקדם עם החיים המורונטיים.

בעוד שצורות החיים והחומר המורונטיות הינן זהות, מן העולם העליון הראשון ועד לספירת המעבר האחרונה, ביקום מתרחשת התקדמות תפקודית הנמתחת בהדרגה מן החומרי אל הרוחני. התאמתכם לבריאה זו – האחידה בבסיסה אך המתקדמת באופן מדורג והופכת לרוחנית – מתבצעת באמצעות כונון-מחדש בררני זה. כונון שכזה במנגנון האישיות כמוהו כבריאה חדשה, אף-על-פי שאתם משמרים את אותה צורה מורונטית.

תוכלו להכפיף את עצמכם באופן חוזר ונשנה למבחנם של הבוחנים הללו, ומייד כאשר ירשם ההישג הרוחני הנדרש הם יאשרו בשמחה את ההתקדמות במעמדם. שינויים מדורגים אלו באים לידי ביטוי בתגובות משתנות לסביבה המורונטית, כדוגמת השינויים בדרישות המזון ובתרגולות אישיות רבות אחרות.

המסווגים הבוררים מעניקים גם שירות חשוב ביצירת קבוצות של אישיות מורונטיות לתכלית לימוד, הוראה ומיזמים אחרים. באופן טבעי הם מצביעים על אלו אשר יתפקדו באופן מיטבי בעת התאגדות ארעית.

7. *רשמים עמיתים*. לעולמות המורונטיים רשמים משל עצמם, אשר משרתים יחד עם הרשמים הרוחניים במשימת הפיקוח והשמירה על הרשומות ועל נתונים אחרים המשותפים לבריאות המורונטיות. הרשומות המורונטיות הינן זמינות בעבור כלל סדרי האישיות.

כלל מחוזות המעבר המורונטיים נגשים בפני הוויות חומריות ורוחניות כאחד. כמתקדמים מורונטיים, אתם תישארו בקשר מלא עם העולם החומרי ועם האישיות החומריות, אף כי תבחינו באופן הולך וגובר בהוויות רוחניות ותתרועעו עמן; ועד לפרידתכם מן התוכנית המורונטית, תראו כבר את כל סדרי הרוחות, למעט כמה מן הטיפוסים הגבוהים יותר, כדוגמת השליחים הבודדים.

3. בני לוויה מורונטיים

המארחים הללו של העולמות העליונים והמורונטיים הינם צאצאי רוח האם של יקום מקומי. הם נבראים מעידן לעידן בקבוצות של מאה-אלף, ובזו העת עומד מספרן של הוויות ייחודיות אלה בנבאדון על יותר משבעים מיליארד.

בני הלוויה המורונטיים מאומנים לשם שירות בידי המלכי-צדקים בעולם מיוחד הנמצא בסמוך לסאלווינגטון; הם אינם עוברים דרך בתי הספר המרכזיים של המלכי-צדקים. טווח השירות שלהם נע מן העולמות העליונים הנמוכים ביותר של המערכות ועד לספירות הלימוד הגבוהות ביותר של סאלווינגטון, אך רק לעיתים נדירות ניתן להיתקל בהם בעולמות המיושבים. הם משרתים תחת פיקוחם הכללי של בני האל, והם כפופים להנחיתם הצמודה של המלכי-צדקים.

בני הלוויה המורונטיים מחזיקים ביקום מקומי עשרת-אלפים מטות – מטה בכל אחד מן העולמות העליונים הראשונים של המערכות המקומיות. הם מהווים סדר בעל ממשל-עצמי כמעט מלא, וככלל הם מהווים קבוצת הוויות נאמנה ותבונית; ואולם מדי פעם, בהקשר של התקוממויות שמימיות מצערות מסוימות, ידוע שהם סטו מדרך הישר. בזמן המרידה של לוציפר בשטניה, אבדו אלפים מן היצורים המועילים הללו. כעת מלאה המכסה של ההוויות אלה במערכת המקומית שלכם, זאת לאחר שרק לאחרונה הושלם החסר שנגרם עקב המרידה של לוציפר.

קיימים שני טיפוסים מובחנים של בני לוויה מורונטיים; טיפוס אחד הוא אגרסיבי ואילו האחר הינו מופנם, ואולם לכל דבר ועניין מעמדם של אלו זהה. הם אינם יצורים מיניים, ואולם הם מפגינים

מסמך 48

זה כלפי זה חיבה יפה ונוגעת ללב. ואף כי הם אינם חיים בזוגות במובן החומרי (האנושי), הם קרובים מאוד בסדר הקיום של היצורים לגזעים של בני האדם. היצורים האמצעיים של העולמות הינם היצורים הקרובים אליכם ביותר; לאחר מכן באים הכרובים המורונטיים, ולאחריהם בני הלוויה המורונטיים.

חיבתם הרוחשת של בני לווייה אלו נוגעת ללב והם מהווים הוויות חברתיות באופן מקסימלי. הם ניחנים באישיות מובחנת, ולכשתפגשו בהם בעולמות העליונים, לאחר שתכירו אותם כמחלקה, תזהו במהרה גם את האינדיבידואליות שלהם. כל בני התמותה דומים זה לזה; ובה בעת, לכל אחד מכם אישיות מובחנת וברת-זיהוי.

ניתן לקבל מושג כלשהו על אודות טיב עבודתם של בני הלווייה המורונטיים הללו מתוך הסיווג הבא של פעילויותיהם במערכת מקומית:

1. *שומרי עולה-הרגל* אינם מוצבים לתפקידים ספציפיים במסגרת הקשר שלהם עם המתקדמים המורונטיים. בני לווייה אלו אחראיים על כלל הנתיבה המורונטית, ולפיכך הם משמשים כמתאמים עבודתם של כל סועדי המעבר וכל הסועדים המורונטיים האחרים.

2. *מקבלי עולי-הרגל וחברים חופשיים*. אלו הינם בני הלווייה החברתיים של המגיעים החדשים לעולמות העליונים. אחד מהם ימתין בוודאות לקבל את פניכם כאשר תתעוררו בעולם העליון התחילי מתנומת המסע הראשונה של הזמן, כאשר תתנסו בתחייה ממות הגוף אל החיים המורונטיים. ובני הלווייה המורונטיים הללו יתלוו אליכם תמיד, החל ביום שבו תתקבלו כך באופן רשמי, עם התעוררותכם, ועד ליום שבו תעזבו את היקום המקומי כרוח מדרגה-ראשונה.

בני לווייה אינם מוקצים ליחידים באופן קבוע. לבן-תמותה מרקיע באחד מן העולמות העליונים או הגבוהים יותר עשויים להתלוות בני לווייה שונים בכל אחת מן ההזדמנויות העוקבות, והוא אף עשוי להימצא שוב כחסר בן לווייה במשך תקופות ארוכות. הכול תלוי הן בדרישות והן באספקה הזמינה של בני לווייה.

3. *מארחי המבקרים השמימיים*. יצורים חניניים אלו מסורים לאירוח של קבוצות המבקרים התלמידים העל-אנושיים ושל הוויות שמימיות אחרות העשויות לשהות בעולמות המעבר. תינתנה לכם הזדמנויות למכביר לבקר בכל עולם אשר אותו השגתם באופן התנסותי. מבקרים תלמידים מורשים לבקר בכל הפלנטות המיושבות, אפילו באלה המצויות בבידוד.

4. *מתאמים ומנהלי קישור*. בני לווייה אלו מסורים לדאגתם לאפשר דיאלוג מורונטי ולמניעת בלבול. הם הינם מלמדיה של ההתנהגות החברתית ושל ההתקדמות המורונטית; והם עושים זאת באמצעות שיעורים ופעילויות קבוצתיות אחרות בקרב בני התמותה המרקיעים. הם מחזיקים אזורים נרחבים אשר בהם הם מכנסים את תלמידיהם, ומעת לעת הם מבקשים את האומנים השמימיים ואת מנהלי הבידור לקשט את תכניותיהם. וככל שתתקדמו כך תבואו במגע קרוב יותר עם בני הלווייה הללו, ואתם תחבבו באופן הולך וגובר את חברי שתי הקבוצות. החיבור שלכם אל בן לווייה מטיפוס אגרסיבי או אל בן לווייה מטיפוס מופנם הוא עניין של מקריות גרידא.

5. *מתורגמנים ומתרגמים*. במהלך הנתיבה המוקדמת במאנוסניה תזדקקו בתכיפות לסיועם של המתורגמנים ושל המתרגמים. הם מכירים את כל שפות היקום המקומי ודוברים אותן; הם הינם הלשונאים של העולמות.

אתם לא תרכשו שפות חדשות באופן אוטומטי; אתם תלמדו שפות שם ממש כפי שאתם עושים זאת כאן למטה, והוויות מבריקות אלה תשמשנה לכם כמורות הלשון. נושא הלימוד הראשון בעולמות העליונים יהיה שפתה של שטניה, ואז תלמדו את שפתו של נבאדון. ובעודכם רוכשים מומחיות בשפות חדשות אלה, ישמשו לכם בני הלווייה המורונטיים כמתורגמנים יעילים וכמתרגמים סבלניים. לעולם לא תפגשו, בכל עולם מן העולמות הללו, במבקר כלשהו שבני הלווייה המורונטיים לא יהיו מסוגלים לתווך בעבורכם כמתורגמנים.

מסמך 48

6. *מפקחי הטיולים והבידור*. בני הלוויה הללו ילוו אתכם במהלך מסעותיכם הארוכים יותר אל ספירת המטה ואל עולמות תרבות המעבר המקיפים. הם הינם המתכננים, המנהלים והמפקחים של כל המסעות היחידניים והקבוצתיים הללו בעולמות האימון והחינוך של המערכת.

7. *נאמני משמורת של אזור ושל מבנה*. אפילו המבנים החומריים והמורונטיים הולכים ועולים במושלמותם ובהדרגה ככל שאתם מתקדמים בנתיבה המאנסונית. בעת שהותכם בעולמות העליונים השונים, אתם מורשים לבצע שינויים מסוימים במשכנות המוקצים לכם כמטה, הן באופן יחידני והן באופן קבוצתי. רבות מן הפעילויות בספירות אלה מתבצעות במתחמים הפתוחים של המעגלים, הריבועים והמשולשים השונים אשר הוגדרו לשם כך. מרבית המבנים בעולמות העליונים הינם חסרי-גג, בהיותם מתחמים הבנויים באופן מפואר והמקושטים באופן מעודן. התנאים האקלימיים והתנאים הפיזיים האחרים השוררים בעולמות הארכיטקטוניים הופכים את הגגות לבלתי-נחוצים לחלוטין.

נאמנים אלו של שלבי המעבר בחיי ההרקעה מנהלים את העניינים המורונטיים באופן עילאי. הם נבראו לצורך ביצוע מלאכה זו, ועד אשר תתגלם עובדתיות ההוויה העליונה, תמיד יוותרו בני לוויה מורונטיים; ולעולם הם אינם מבצעים משימות אחרות.

כשם שמערכות ויקומים מתייצבים באור ובחיים, כן מפסיקים העולמות העליונים באופן הולך וגובר לתפקד כספירות מעבר של אימון מורונטי. הסופיונים ממסדים יותר ויותר את תכנית האימון שלהם, אשר נדמה כי תוכננה על-מנת להעתיק את התודעה הקוסמית מן הרמה הנוכחית של היקום המקיף אל עבר זו של היקומים החיצוניים העתידיים. בני הלוויה המורונטיים נועדו לתפקד יותר ויותר יחד עם הסופיונים, וכן בעולמות רבים אחרים אשר נותרו עלומים באורנטיה לעת הזו.

יכולים אתם לשער כי הוויות אלה תתרומנה כפי הנראה רבות להנאתכם מן העולמות העליונים, בין אם שהותכם בהם תהא ארוכה או קצרה. ואתם תמשיכו ליהנות מהם כל הדרך מעלה לעבר סאלווינגטון. מן הבחינה הטכנית, הם אינם הכרחיים לשום חלק מהתנסות ההישרדות שלכם. הייתם יכולים להגיע לסאלווינגטון גם בלעדיהם, אך הייתם חסרים אותם עד למאוד. הם הינם בבחינת המותרות האישיותיים של נתיבת ההרקעה שלכם ביקום המקומי.

4. מנהלי הבידור

שמחה עולצת והשקול-לחיוך הינם אוניברסאליים כמוסיקה עצמה. קיימות מקבילות מורונטיות ורוחניות לשמחה ולצחוק. חיי ההרקעה נחלקים באופן שווה למדי בין עבודה למשחק – חופשה מכל משימה.

ההירגעות השמימית וההומור העל-אנושי הינם שונים למדי מן המקבילות האנושיות שלהם, ואולם כולנו מתמסרים למעשה לצורה מסוימת של שניהם; ובמצבנו אנו, הם מספקים לנו במידה רבה את אשר ההומור האידיאלי יכול לעשות בעבורכם באורנטיה. בני הלוויה המורונטיים הינם נותני חסות מיומנים של משחק, ובידם מסייעים בכישרון רב מנהלי הבידור.

כפי הנראה, הייתם מבינים באופן המיטבי את עבודתם של מנהלי הבידור אילו היו מושווים לטיפוסים הגבוהים יותר של הבודרנים באורנטיה; אף כי זו הייתה דרך גסה מאוד ומצערת-יחסית לנסות ולהעביר מושג על אודות פעולתם של מנהלי שינוי והתרגעות אלו, סועדי ההומור המרומם הללו של העולמות המורונטיים והרוחניים.

במסגרת הדיון על ההומור הרוחני, הרשו לי ראשית לומר לכם מה הוא לא. הלצות רוחניות לעולם אינן נגועות בהדגשת חוסר המזל של החלשים ושל הטועים. וכן, לעולם הן אינן מחללות קודש וכופרות ביושרה ובהדרגה של האלוהיות. ההומור שלנו כולל שלוש רמות כלליות של הערכה:

1. *הלצות אשר מזכירות את העבר*. עקיצות הנובעות מזיכרונות העבר של התנסות בלחימה, במאבק ולפעמים בפחד, ולעיתים תכופות אף בחרדה מטופשת וילדותית. בעבורנו, ההיבט הזה

מסמך 48

של ההומור נגזר מן היכולת העמוקה והתמידית לשאוב מן העבר חומרי זיכרון אשר באמצעותם ניתן להעניק בנועם טעם להווה ולהקל על כובד המשא הנוכחי.

2. *הומור עכשווי*. חוסר ההיגיון בהרבה דברים אשר גורמים לנו לעיתים כה תכופות לדאגות רציניות, השמחה שבגילוי כי מרבית החרדה האישית העמוקה שלנו הינה בלתי-חשובה. היננו מעריכים ביותר היבט זה של ההומור בשעה שביכולתנו לפתח את חרדות ההווה מפני וודאיות העתיד.

3. *שמחה נבואית*. ייתכן כי בני-תמותה יתקשו לדמות בנפשם היבט זה של ההומור, אך היננו מפקים שביעות רצון מיוחדת מן הבטחה כי "כל הדברים פועלים יחדיו למען הטוב" – בעבור רוחות ובעבור הוויות מורונטיות, כמו גם בעבור בני-תמותה. היבט זה של ההומור שמימי נובע מתוך אמונתנו בשמירת-העל האוהבת של הממונים עלינו וביציבות האלוהית של המנהלים העליונים שלנו.

ואולם, מנהלי הבידור של העולמות אינם עוסקים אך ורק בהצגת ההומור הגבוה של הסדרים השונים של ההוויות התבוניות; הם עוסקים גם בהנהגת השעשוע, הפנאי הרוחני והבידור המורונטי. ובהקשר זה, האומנים השמימיים משתפים עימם פעולה בלב שלם.

מנהלי הבידור עצמם אינם מהווים קבוצה של הוויות בראות; הם הינם סגל מגויס הכולל הוויות הנעות מילידי האוונה ומטה דרך קהילת שליחי החלל והרוחות הסועדות של הזמן, ועד למתקדמים המורונטיים מן העולמות האבולוציוניים. כולם הינם מתנדבים, והם מקדישים את עצמם לעבודת הסיוע לחבריהם להשיג שינוי במחשבה ומנוחה לדעת, משום שפעולות מעין אלה מסייעות ביותר לשם חידוש מצבורי האנרגיה אשר הידלדלו.

בשעת עייפות חלקית מן המאמץ להשיג, ובעת ההמתנה לקבלתם של מטעני אנרגיה חדשים, נעים ומענג הדבר לחיות מחדש את אשר נעשה בימים ובעידנים אחרים. *ניתן למצוא מרגוע בהיזכרות בהתנסויות המוקדמות של הגזע או של הסדר*. זוהי בדיוק הסיבה שבעטייה מכונים אמנים אלו מנהלי חֶזֶרָה – הם מסייעים בהחזרת הזיכרון למצב התפתחות קודם, או למצב הווה מנוסה פחות.

כל ההוויות נהנות מחזרה מן הסוג הזה, למעט אלה אשר מטבען הינן בוראות ועל-כן מחדשות-עצמן באופן אוטומטי, וכן יצורים מסוימים בעלי ייחודיות גבוהה, כדוגמת מנהלי הכוח והבקרים הפיזיים, אשר תמיד ולנצח מתנהלים לחלוטין באופן עסקי בכל תגובותיהם. שחרורים תקופתיים שכאלו מן המתח של החובה התפקודית הינם חלק שגרתי של החיים בכל העולמות ברחבי יקום היקומים, אך לא באי פרדיס. הוויות אשר נולדו במשכן המרכזי לא מסוגלות להתרוקן, ועל-כן אינן מזקקות לטעינה מחודשת באנרגיה. ובעבור הוויות כאלה, אשר להן מושלמות פרדיס נצחית, לא תיתכן חזרה שכזו להתנסויות אבולוציוניות.

רובנו עלינו דרך שלבי קיום נמוכים יותר, או דרך רמות מדורגות של סדרינו, והדבר מרענן ובמידה מסוימת אף משעשע, להתבונן לאחר בפרקים מסוימים של ההתנסות המוקדמת שלנו. יש מן המרגוע בהגות בדברים הישנים של הסדר שאליו היננו משתייכים ובמה שנותר בבעלות הדעת כזיכרון. העתיד מסמל מאבק והתקדמות; הוא מייצג עבודה, מאמץ והישג; ואילו טעם העבר הינו של דברים שבהם כבר התמחינו ושאותם השגנו; ההגות בעבר מאפשרת התרגעות ובחינה נטולת-דאגות אשר מעוררת שמחת רוח והלך מורונטי של הדעת, על סף העליצות.

אפילו ההומור של בני התמותה יכול להיות בריא ביותר בשעה שהוא מתאר מצבים הנוגעים לאלו המצויים מעט מתחת למצב ההתפתחותי הנוכחי של מאן-דהוא, או כאשר הוא מציג מי שלכאורה אמור להיות מעל בעת נפילתו כקורבן לאותן התנסויות אשר לרוב מיוחסות לאלו האמורים להיות נחותים. אתם, באורנטיה, הרשיתם לדברים רבים אשר הינם גסים ואכזריים בעת ובעונה אחת להתבלבל עם ההומור שלכם, אך ככלל, יש לברך אתכם על חוש ההומור חריף יחסית. לכמה מן הגזעים שלכם יש נימת הומור עשירה אשר עוזרת להם רבות במהלך חייהם הארציים. כפי הנדמה קיבלתם הרבה מההומור מן הירושה האדמית שלכם, הרבה יותר ממה שהצלחתם לקבל הן מן המוסיקה והן מן האמנות.

מסמך 48

במהלך תקופות משחק, בעיתות שבהן תושבי שטניה משחזרים באופן מרענן את זיכרונותיהם ממצב קיום נמוך יותר, מתעשרת שטניה כולה הודות להומור הנעים של סגל מנהלי בידור מאורנטיה. חוש ההומור השמימי הזה הולך איתנו באשר נלך, אפילו כאשר היננו עסוקים במשימות הקשות ביותר. הוא עוזר לנו להימנע מלפתח יתר-על-המידה את הרעיון של החשיבות העצמית. ואולם, איננו נותנים לו דרור – או "עושים חיים" כפי שאתם ודאי הייתם אומרים – אלא כאשר היננו מצויים בהפסקה מן המשימות הרציניות של סדרינו התואמים.

כאשר היננו מתפתים להעצים את חשיבותנו העצמית, אם רק נעצור ונהגה באינסופיות גדולתם והדרם של בוראינו-עושינו, כי אז תהפוך האדרתנו העצמית למגוחכת ביותר, ואפילו לגובלת בהיותה הומוריסטית. אחד מתפקידי ההומור הינו לסייע בעד כולנו לקחת את עצמנו פחות ברצינות. *ההומור הינו תרופת-הנגד האלוהית לרוממותו של האגו.*

הצורך ברגיעה ובהיסח הדעת של ההומור הינו הגדול ביותר בקרב אותם סדרי הוויות מרקיעות, אשר נתונות בלחץ מתמיד במהלך מאבקן להמשיך ולהעפיל כלפי מעלה. החיים שבשני הקצוות זקוקים אך במעט להיסח הדעת של ההומור. לאדם הפרימיטיבי אין יכולת הומוריסטית, ולהוויות הניחנות במושגים פרדיס אין בו כל צורך. מטבעו, קהילות האוונה הינן אוסף שמח ומרנין של אישיותות מאושרות לעילא. בפרדיס, איכות הסגידה הופכת את פעילויותיהם של מנהלי הבידור לבלתי-נחוצות. ואולם, בקרב אלו אשר מתחילים את נתיבתם הרחק למטה מן היעד של מושלמות פרדיס, קיים כר נרחב לסעד של מנהלי הבידור.

ככל שבני התמותה הינם ממין גבוה יותר, כן גדל הלחץ, וכך גדלים הן היכולת להומור והן הצורך בו. בעולם הרוח ההיפך הוא הנכון: ככל שהיננו מרקיעים גבוה יותר, כך פוחת הצורך בהיסח הדעת שבהתנסויות החזרה. ואולם, ככל שהיננו מתקדמים מטה בסולם חיי הרוח, מפרדיס ועד לקהילות השרפים, כך עולה הצורך במשימת השמחה ובסעד העליצות. ההוויות אשר זקוקות ביותר להתרעננות שבחזרה התקופתית למצב האינטלקטואלי של התנסויות קודמות הינן הסוגים הגבוהים יותר של בני האדם, ההוויות המורונטיות, המלאכיות, והבנים החומריים, יחד עם כל סוגי האישיותות הדומות האחרות.

שומה על ההומור לשמש כווסת ביטחון אוטומטי אשר מונע הצטברות של לחצים עודפים, הנגרמים בשל המונוטוניות של הגות-עצמית מתמשכת ורצינית באשר למאבק האינטנסיבי הנדרש לשם ההתקדמות המתפתחת וההישג הנאצל. ההומור אף פועל על-מנת להפחית את הזעזוע של המכה הבלתי-צפויה של עובדה או של אמת, עובדה קשיחה ועיקשת ואמת גמישה המתקיימת לעולם. באמצעות ההומור, אישיותו של בן התמותה, אשר לעולם אינה בטוחה במה תיתקל בהמשך הדרך, תופסת בזריזות – מבינה את העניין ומגיעה לבוננות – את טיבו הבלתי-צפוי של המצב, בין אם הוא עובדה או אמת.

אף-על-פי שההומור באורנטיה הינו גס ביותר ונעדר ערך אומנותי, הוא עדיין משמש לתכלית בעלת-ערך, הן כביטוח בריאות והן כמשחרר של לחץ רגשי, ובכך הוא מונע לחץ עצבי מזיק והגות רצינית יתר-על-המידה בעצמי. ההומור והמשחק – ההתרגעות – אף-פעם אינם מהווים תגובה למאמץ המדורג; לעולם הם הינם ההדים של המבט לאחור, של ההיזכרות בעבר. אפילו באורנטיה, וכפי שאתם הינכם כעת, תמיד תמצאו כי הפסקה קצרה בהפעלתם של המאמצים והאינטלקטואליים החדשים והגבוהים יותר, וחזרה לפעילויות הפשוטות יותר של אבות אבותיכם, תרענן אתכם.

העקרונות של חיי המשחק באורנטיה מבוססים מבחינה פילוסופית וממשיכים לחול על חיי ההרקעה העולים שלכם, דרך מעגלי האוונה ועד לחופי הנצח של פרדיס. כהוויות מרקיעות, מצויים ברשותכם זיכרונות אישיים של כל צורות הקיום הקודמות והנמוכות יותר שלכם, ואלמלא אותם זיכרונות זהות של העבר לא היה כל בסיס להומור של ההווה, בין שהוא מהווה צחוק של בני-תמותה ובין שהינו עליצות מורונטית. ההיזכרות הזו בהתנסויות עבר היא אשר מספקת את הבסיס להיסח הדעת ולהנאה של ההווה. וכך תמשיכו ליהנות מן המקבילות השמימיות של ההומור הארצי שלכם כל הדרך כלפי מעלה, דרך הנתיבה המורונטית הארוכה, ובהמשכה דרך הנתיבה ההופכת רוחנית יותר ויותר. ואותו חלק מן האל (המכוונן) אשר הופך לחלק נצחי

מסמך 48

מאישיותו של בן-תמותה מרקיע, תורם את צילי-העל של האלוהיות לביטוי השמחה, ואפילו לצחוק הרוחני של היצורים המרקיעים של הזמן והמרחב.

5. מורי העולמות העליונים

מורי העולמות העליונים הינם סגל המונה כרובים וסאנובים נטושים אך מהוללים. עת מתקדם עולה-רגל של הזמן מעולם הניסיון של החלל לעולמות העליונים ולעולמות האימון המורונטיים הנלווים להם, מתלווה אליו השרפים האישית או הקבוצתית שלו, שומרת הגורל. בעולמות הקיום כבני-תמותה מסייעים בעדו ביעילות הכרובים והסאנובים; ואולם, כאשר משתחרר בן החסות בן התמותה מכבלי הגוף ומתחיל את נתיבת ההרקעה - בשעה שמתחילים החיים שלאחר-החומר או החיים המורונטיים - השרפים שבתפקיד אינה נזקקת עוד לסעד של סגניה הקודמים, הכרובים והסאנובים.

העוזרים הנטושים הללו של השרפים הסועדת מזומנים לעיתים קרובות למטה היקום, שם הם עוברים אל תוך החיבוק האינטימי של רוח האם של היקום, ומשם הם ממשיכים הלאה אל ספירות האימון של המערכות כמורי עולמות עליונים. מורים אלו מבקרים לעיתים מזומנות בעולמות החומר ופועלים החל מן העולמות העליונים הנמוכים ביותר ועד לספירות החינוך הגבוהות ביותר הקשורות למטה היקום. לבקשתם, רשאים הם לחזור לעבודתם הקודמת לצד השרפים הסועדת.

בשטניה קיימים מיליארדים על-גבי מיליארדים של מורים כאלו, ומספרם רק הולך וגדל בהתמדה; זאת משום שברוב המקרים, כאשר ממשיכה שרפים פנימה יחד עם בן-תמותה מותך-מכוון, נותרים מאחור הן הכרובים והן הסאנובים.

כמרבית המורים האחרים, מוצבים מורי העולמות העליונים לשירות בידי המלכי-צדקים. באופן כללי, מפקחים עליהם בני הלווייה המורונטיים, ואולם כיחידים וכמורים, הם מפוקחים בידי המנהלים בפועל של בתי הספר או של הספירות אשר בהן הם עשויים לפעול כמדריכים.

כרובים מתקדמים אלו עובדים על-פי-רוב בזוגות, כפי שעשו בשעה שהיו מסופחים לשרפים. מטבעם, הם קרובים ביותר לסוג הקיום המורונטי, ובאופן טבעי הם מהווים מורים אוהדים ביותר של בני התמותה המרקיעים, והם מנהלים באופן יעיל ביותר את תכנית העולם העליון ואת מערכת החינוך המורונטית.

בבתי הספר של החיים המורונטיים עוסקים מורים אלו בלימוד פרטני, בלימוד בקבוצה, בכיתה וכן בלימוד המוני. בעולמות העליונים, מאורגנים בתי הספר הללו בשלוש קבוצות כלליות המחולקות למאה חטיבות כל אחת: בתי הספר של המחשבה, בתי הספר של הרגש ובתי הספר של העשייה. כאשר תגיעו לקונסטלציה, יתווספו בתי הספר של האתיקה, בתי הספר של הניהול ובתי הספר של ההתאמה החברתית. במטה היקום תיכנסו לבתי הספר של הפילוסופיה, האלוהיות והרוחניות הטהורה.

תחת הנחיית המורים הנאמנים והסבלניים הללו תהיו חייבים ללמוד את אותם הדברים אשר הייתם עשויים ללמוד בכדור-הארץ, אך נכשלתם בלימודם. אין בנמצא דרכים מלכותיות, קיצורי דרך או דרכים קלות המובילות אל עבר פרדיס. בלא-תלות בהשתנויות היחידניות של הנתיב, שומה עליכם להתמחות בשיעורים של כל ספירה לפני שתוכלו להתקדם לאחור; אמת זו תקפה לכל הפחות לתקופה שלאחר עזיבתכם את עולם הולדתכם.

אחת מן המטרות של הנתיבה המורונטית היא למחות מבני התמותה השורדים אחת ולתמיד כל זכר לתכונות החייתיות כדוגמת: דחייגות, התחמקות, חוסר-כנות, התעלמות מבעיות, חוסר-הוגנות וחיפוש אחר הדרך הקלה. במוקדם מלמדים החיים המורונטיים את התלמידים המורונטיים הצעירים כי דחייה איננה בשום פנים בבחינת הימנעות. לאחר החיים בגוף, הזמן אינו יכול לשמש עוד כטכניקה להתחמקות ממצבים או לעקיפת חובות בלתי-נעימות.

מסמך 48

מורי העולמות העליונים מתחילים את השירות בספירות השהות הנמוכות ביותר, ומשם מתקדמים, דרך ספירות החינוך של המערכת והקונסטלציה, אל עולמות האימון של סאלווינגטון. הם אינם נדרשים לכל משמעת מיוחדת שהיא בטרם החיבוק של רוח האם של היקום, ואף לא לאחריו. הם כבר אומנו לעבודתם בעת ששירתו כנספחי השרפים בעולמות הילדיים של תלמידיהם השהות בעולמות העליונים. והם כבר אוחזים בניסיון מעשי בפועל, יחד עם בני התמותה המתקדמים הללו בעולמות המיושבים. הם הינם מורים מעשיים ואוהדים, מנחים נבונים ומבינים, מדריכים יעילים וכישורניים. הם מכירים את תכניות ההרקעה על בוריין ומחזיקים בניסיון רב בשלבים הראשונים של נתיבת ההתקדמות.

רבים מן הוותיקים יותר מבין המורים הללו, אלו אשר שירתו במשך תקופות ארוכות בעולמות מעגל סאלווינגטון, מאומצים-מחדש בידי רוח האם של היקום, ומן החיבוק השני הזה מגיחים הכרובים והסאנובים במעמד של שרפים מן המניין.

6. שרפים של העולמות המורונטיים – סועדות מעבר

בעוד שכלל סדרי המלאכיות, מן הסייעות הפלנטאריות ועד לשרפים העליונות, סועדות בעולמות המורונטיים, מוצבות סועדות המעבר באופן בלעדי יותר לטובת הפעילויות הללו. מלאכיות אלה הינן מן הסדר השישי של השרתיות השרפיות, והסעד שלהן מוקדש על-מנת לאפשר את המעבר של היצורים החומריים בני התמותה מחייהם החולפים בגוף הלאה אל השלבים המוקדמים של הקיום המורונטי בשבעת העולמות העליונים.

שומה עליכם להבין כי החיים המורונטיים של בן-תמותה מרקיע מתחילים לאמיתו של דבר בעולמות המיושבים עם התעברותה של הנשמה, בו ברגע שמכוון הרוח מגיע לשכון בדעת היצור בעל המעמד המוסרי. ומאותו רגע ואילך, יש לנשמה בת התמותה יכולת פוטנציאלית לפעול באופן על-מותי, ואפילו להכיר ברמות הגבוהות יותר של הספירות המורונטיות של היקום המקומי.

מכל מקום, אתם לא תהיו מודעים לסעד של שרפיות המעבר עד אשר תגיעו לעולמות העליונים, שם הן פועלות ללא-לאות למען התקדמותם של תלמידיהן בני התמותה, בשעה שהן מוצבות לשירות בשבע החטיבות הבאות:

1. מבשרות שרפיות. למן הרגע שבו אתם חוזרים להכרה בעולמות העליונים, אתם מסווגים ברשומות המערכת כרוחות מתפתחות. אמת היא, אינכם עדיין רוחות הלכה למעשה, אך כבר אינכם הוויות בנות-תמותה או הוויות חומריות; יצאתם זה מכבר לנתיבת קדם-הרוח והתקבלתם כחברים מן המניין לחיים המורונטיים.

בעולמות העליונים תסייענה בידכם המבשרות השרפיות לבחור בתבונה מבין הדרכים החלופיות לעדנטיה, לסאלווינגטון, לאוורסה ולהאוונה. ובאם קיימות מספר דרכים אשר מתאימות באותה המידה, אלה תוצגנה בפניכם ואתם תורשו לבחור את זו אשר מוצאת חן בעיניכם ביותר. שרפים אלה ממליצות אז לארבעה-ועשרים היועצים אשר בירושם באשר למסלול בעל היתרונות המרובים ביותר בעבור כל נשמה מרקיעה.

אין ניתנת בידכם בחירה בלתי-מוגבלת באשר למסלולכם העתידי; ואולם, אתם רשאים לבחור במסגרת המגבלות של מה שסועדות המעבר והממונים עליהן קבעו בתבונתם שהוא ההולם ביותר את ההישג הרוחני העתידי שלכם. על עולם הרוח חולש העיקרון של מתן כבוד לבחירתכם החופשית, זאת בהינתן שהמסלול שבו אתם עשויים לבחור אינו מזיק לכם ואינו פוגע בחבריכם.

שרפים אלה מקדישות עצמן על-מנת לבשר את בשורת ההתקדמות הנצחית, הניצחון של הישג המושלמות. בעולמות העליונים הן מצהירות על חוק השימור הכביר ועל שלטון הטוב: אף לא מעשה טוב אחד אובד לנצח כליל; אף שמעשה שכזה עלול להיות מעוכב למשך זמן רב, לעולם הוא אינו מתבטל לחלוטין, וכוחו עומד לנצח באופן התואם את אלוהיות המניע שלו.

מסמך 48

ואפילו באורנטיה הן מייעצות למורים האנושיים של האמת ושל היושרה להיצמד להטפת "טובו של האל, המביא לידי תשובה", ולהכרזה כי "אהבת האל השלמה תגרש כל פחד". ואף אמיתות אלה הוצהרו בעולמכם:

אלוהים רועי; לא אחסר.

בנאות דשא ינחני וישובב נפשי בחיי נצח.

תחת כנפיו לא אצמא ולא ארעב.

אף כי ארד אל גיא צלמוות ואף כי ארקיע אל עולמות הספק,

אף כי אם אנוד בדד ואף כי אהלך בצוותא עם רעי וחברי,

אף כי אנצח במקהלות האור ואף כי אמעד גלמוד בדרכי עולם נידחות,

רוחך הטובה תסעדני, ומלאכיך הנהדרים המה ינחמוני.

אף אם אפול לתהומות מחשכים ואף אם אתן ראשי למוות עצמו,

לא אפקפק בך ולא אירא מפניך,

הן יודע לבי כי בהגיע העת וכי בהדר שמך,

תרוממני מעלה לשבת עמך במרומים.

זהו הסיפור אשר נלחש באישון ליל לנער הרועים. אף כי לא זכרו מילה במילה, כך סיפר אותו כמיטב זיכרונו, כפי שהוא נרשם כאן היום.

שרפים אלה הינן אף המבשרות של בשורת השגת המושלמות בעבור המערכת כולה, כמו גם בעבור המרקיע היחיד. ואפילו כעת במערכת הצעירה של שטניה, חובקים שיעוריהן ותכניותיהן את ההכנות לעידנים הבאים אשר בהם לא ישמשו עוד העולמות העליונים את בני התמותה המרקיעים כקרש-קפיצה בדרכם אל הספירות שבמרומים.

2. פרשניות גזע. אין כל גזעי בני התמותה זהים זה לזה. אמת היא כי קיימת תבנית פלנטארית העוברת כחוט השני בטבעם הפיזי, המנטאלי והרוחני, וכן בנטיותיהם של הגזעים המגוונים בעולם נתון; ואולם, קיימים אף סוגי גזעים שונים, ונטיות חברתיות מובחנות מאוד מאפיינות את צאצאי הסוגים הבסיסיים של בני האדם הללו. בעולמות הזמן, פרשניות הגזע השרפיות מרחיבות את מאמציהם של נציבי הגזע להביא להרמוניה בין נקודות המבט השונות של הגזעים, והן ממשיכות בפעולתן בעולמות העליונים, שבהם ממשיכים לשרור במידת מה אותם הבדלים. בפלנטה מבולבלת כאורנטיה כמעט ולא ניתנה להוויות המבריקות האלה הזדמנות הוגנת לפעול; ואולם, הן הינן הסוציולוגיות המיומנות והייעצות האתניות הנבונות של הרקיע הראשון.

עליכם לשקול את ההצהרה על אודות "הרקיע" ועל אודות "רקיע הרקיעים". הרקיע שאליו התייחסו מרבית נביאיכם הינו הראשון שבעולמות העליונים של המערכת המקומית. כאשר דיבר השליח על כך כי "לוקח לרקיע השלישי", הוא התייחס לאותה התנסות שבה ניתק המכוון שלו בעת שנתו ובמצב בלתי-שגרתי זה הוא עבר לעולם העליון השלישי מבין השבעה. כמה מחכמיכם חזו בעיני רוחם את הרקיע הגדול יותר, את "שמי השמים", אשר שבעת העולמות העליונים היוו בהתנסות זו אך ורק את החלק הראשון; החלק השני – ירושם; החלק השלישי – עדנטיה ולווייניה; החלק הרביעי – סאלווינגטון וספירות החינוך הסובבות אותו; החלק החמישי – אוורסה; החלק השישי – האוונה; ואילו החלק השביעי – פרדיס.

3. מתכננות דעת. שרפים אלה מסורות לבנייתן היעילה של קבוצות של הוויות מורונטיות ולארגון עבודתן של אלה בעולמות העליונים. הן הינן הפסיכולוגיות של הרקיע הראשון. לרוב המחלקה הייחודית הזו של שרפים סועדות הייתה התנסות קודמת כמלאכיות שומרות של ילדי הזמן, אך בני-חסותן לא הצליחו, מסיבה כזו או אחרת, להופיע כאישיות בעולמות העליונים, או ששרדו באופן אחר הודות לטכניקת ההיתוך עם רוח.

זוהי משימתן של מתכננות הדעת ללמוד את טיבן, את התנסותן ואת מעמדן של נשמות-המכוון אשר עוברות דרך העולמות העליונים, ולאפשר את חלוקתן לקבוצות התפתחות ולקבוצות משימה. ואולם, מתכננות דעת אלה אינן זוממות, מתפעלות או מנצלות בדרך אחרת כלשהי את בורותם או את מגבולותיהם האחרות של תלמידי העולמות העליונים. הן הוגנות לגמרי וצודקות לחלוטין. הן מכבדות את רצונכם המורונטי אשר זה עתה נולד; הן מחשיבות אתכם כהוויות רצוניות עצמאיות, והן מבקשות לעודד את התפתחותכם ואת התקדמותכם המהירות. כאן אתם ניצבים פנים-אל-פנים אל מול חברות אמת ויועצות מבינות, מלאכיות אשר באמת ובתמים יכולות לסייע בעדכם "לראות אתכם עצמכם כפי שאחרים רואים אתכם" ו"לדעת את עצמכם כשם שיועצות אתכם המלאכיות".

ואפילו באורנטיה, מלמדות שרפים אלה את האמת הנצחית: אף אם דעתכם שלכם אינה משרתת אתכם כראוי, ביכולתכם להחליפה בדעתו של ישוע מנצרת, אשר לעולם משרתת אתכם כראוי.

4. יועצות מורונטיות. סועדות אלה מקבלות את שמן משום שהן מוצבות ללמד, להנחות ולייעץ לבני התמותה השורדים אשר מקורם בעולמות האנושיים, נשמות המצויות במעבר אל בתי הספר הגבוהים יותר של מטה המערכת. הן הינן המורות של אלו המבקשים להבין את האיחוד ההתנסותי של רמות החיים המסתעפות, אלו המנסים למזג את המשמעויות ולאחד את הערכים. זהו תפקידה של הפילוסופיה בחיי בן התמותה, ותפקידה של המוטה בספירות המורונטיות.

מוטה הינה יותר מאשר פילוסופיה עליונה; יחסה של המוטה אל הפילוסופיה הינו כיחס של שתי עיניים אל עין אחת; למוטה יש אפקט סטריאוסקופי על משמעויות ועל ערכים. אם תרצו, האדם החומרי רואה את היקום כמו בעין אחת בלבד – שטוח. תלמידי העולמות העליונים רוכשים פרספקטיבה קוסמית – עומק – בכך שהם מוסיפים את ההבחנות של החיים המורונטיים על-גבי אלה של החיים הפיזיים. והם מסוגלים להביא את נקודות המבט החומרית והמורונטית לידי מיקוד אמיתי במידה רבה באמצעות הסעד הבלתי-נלאה של יועצותיהם השרפיות, אשר מלמדות את תלמידי העולמות העליונים ואת המתקדמים המורונטיים בסבלנות כה רבה. רבות מן היועצות המחנכות של סדר השרפיות העליון החלו את נתיבותיהן כיועצות לנשמות בנות התמותה של הזמן אשר זה עתה השתחררו.

5. טכנאיות. אלה הן השרפים אשר מסייעות בידי מרקיעים חדשים להתאים את עצמם לסביבה החדשה והמזרה יחסית של הספירות המורונטיות. החיים בעולמות המעבר דורשים מגע ממשי עם האנרגיות ועם החומרים הן של הרמה החומרית והן של הרמה המורונטית, וכן, במידה מסוימת, עם המציאויות הרוחניות. מרקיעים חייבים להתאים עצמם לכל רמה מורונטית חדשה, ובכל אלו הם מסתייעים רבות בידי השרפים הטכנאיות. שרפים אלה משמשות כמקשרות למפקחי הכוח המורונטיים ולבקר המאסטר הפיזיים, והן פועלות באופן נרחב כמנחותיהם של עולי-הרגל המרקיעים באשר לטיבן של אותן האנרגיות אשר נעשה בהן שימוש בספירות המעבר. הן משמשות כחוצות-חלל לעת חירום ומבצעות תפקידים שגרתיים ומיוחדים רבים אחרים.

6. רשמיזם-מורות. שרפים אלה הן הרושמות את הפעולות אשר מתרחשות באזורי הגבול שבין הרוחני לפיזי, את מערכות היחסים שבין המלאכיות לבין בני האדם, ואת הפעולות המורונטיות במחוזות היקום הנמוכים יותר. הן אף משמשות כמנחות בנוגע לטכניקות היעילות והמועילות של רישום עובדות. באיסוף התבונה ובתיאום של נתונים אשר מתקיים ביניהם קשר יש מן האמנות, ואמנות זו מוגבהת באמצעות שיתוף הפעולה עם האומנים השמימיים, ואפילו בני התמותה המרקיעים מתקשרים באופן זה לשרפים הרשמיזם.

הרשמיזם של כלל הסדרים השרפיים מקדישות פרק זמן מסוים לשם חינוכם ואימונם של המתקדמים המורונטיים. נאמנות מלאכיות אלה של עובדות הזמן הינן המדריכות האידיאליות של

מסמך 48

כל התרים אחר עובדות. בטרם תעזבו את ירושם, תתוודעו באופן מעמיק למדי להיסטוריה של שטניה ושל 619 העולמות המיושבים שלה, וחלק גדול מן הסיפור הזה יוקנה לכם על-ידי הרשפיות.

המלאכיות האלה כולן מצויות בשרשרת הרשפיות המשתרעת מן הנאמנות הנמוכות ביותר ועד לאלה הגבוהות ביותר, השומרות על עובדות הזמן ועל אמיתות הנצח. ביום מן הימים, הן תלמדנה אתכם לבקש אמת כמו גם עובדות, להרחיב את נשמתכם כמו גם את דעתכם. ואפילו כעת עליכם ללמוד להרוות את צימאוננו של גן לבכם, ובנוסף לכך לחפש אחר החולות היבשים של הידע. משהלקח נלמד הצורות הנין חסרות ערך. אין אפרוח אשר בקע ללא קליפה, אך כל קליפה הינה חסרת-ערך לאחר שהאפרוח בקע. ואולם, לעיתים השגיה גדולה כל-כך, עד אשר תיקונה באמצעות התגלות תהא קטלנית בעבור אותן אמיתות המגיחות לאיטן ואשר הנין הכרחיות על-מנת למוטט אותה באופן התנסותי. כאשר לילדים יש אידיאלים משלהם, אל תעקרו אותם; תנו להם לגדול. ובעודכם לומדים כיצד לחשוב כמבוגרים, שומה עליכם כי תלמדו גם להתפלל כילדים.

החוק הינו החיים עצמם ולא הוראות ההתנהגות של החיים. הרוע הינו העבירה על החוק, ולא הפרת חוקי ההתנהגות הנוגעים לחיים, אשר הינם החוק. דבר-שקר אינו תלוי בדרך הסיפור של הדברים, אלא הינו דבר-מה הנאמר במחשבה תחילה כסילוף של אמת. יצירתן של תמונות חדשות מתוך עובדות ישנות, האופן שבו מיוצגים מחדש חיי ההורים בחיי צאצאיהם – אלו הן כיבושים האמנותיים של האמת. צילה של שעה מסתובבת, אשר נהגה בכוונה תחילה לצורך מסולף, העיוות או הסילוף הקטן ביותר של מה שמהווה עיקרון – אלו מהווים דבר-שקר. ואולם, הפטיש לאמת אשר הפכה לעובדה, אמת מאובנת, טבעת הברזל של מה שמכונה האמת-שאינה-משתנה, מעוורת את האדם ומשמרת אותו במעגל סגור של עובדות קרות. אדם עשוי להיות צודק מן הבחינה הטכנית בכל הנוגע לעובדות, אך לשגות לנצח באשר לאמת.

7. סגל המילואים של הסועדות. בעולם העליון הראשון מוחזק סגל גדול של כלל הסדרים של שרפי המעבר. בסמוך לשומרות הגורל, סועדות מעבר אלה הנין הקרובות ביותר לבני האדם מבין כל סדרי השרפים, וברבים מרגעי הפנאי שלכם אתם תבלו עמן. המלאכיות מתענגות על השירות, ולעיתים, כאשר הן אינן מוצבות למשימה, הן משרתות כמתנדבות. נשמות רבות של בני-תמותה מרקיעים התלקחו לראשונה באש האלוהית של הרצון-לשרת הודות לחברות אישית עם השרתיות המתנדבות של סגל המילואים השרפי.

מקן תלמדו להניח ללחץ לפתח יציבות וודאות; להיות נאמנים וכנים, ויחד עם זאת – עליזים; לקבל אתגרים ללא תלונות, ולעמוד אל מול קשיים וחוסר-ודאות ללא מורא. הן תשאלנה אתכם: אם תיפלו, האם תקומו עזים ללא חת לנסות מחדש? ואם תצליחו, האם תשמרו על שיקול דעת מאוזן – גישה מיוצבת ורוחנית – לאורך כל מאמץ במאבק הארוך לשבירת איזיקי רפיון חומר, להשגת החופש שבקיום הרוחני?

כבני-תמותה ממש, גם מלאכיות אלה רשמו לעצמן אכזבות רבות, והן תצבענה בפניכם על כך שלעיתים האכזבות המאכזבות ביותר שלכם הן אלה אשר הפכו להיות הברכות הגדולות ביותר. לעיתים זריעת הזרע מחייבת את מותו, מותן של תקוותיכם העמוקות ביותר, בטרם הוא יוכל להיוולד מחדש ולהניב את פירות החיים החדשים וההזדמנות החדשה. ומקן אתם תלמדו לסבול פחות מן הצער ומן האכזבה, ראשית, בכך שתתכננו פחות תכניות אישיות אשר מערבות אישיות אחרות, ולאחר-מכן, בכך שתקבלו את מנת חלקכם לאחר שבצעתם את חובתכם נאמנה.

אתם תלמדו כי כאשר אתם לוקחים את עצמכם ביתר רצינות, אתם מעמיסים על עצמכם נטל נוסף ומקטינים את סיכויי ההצלחה. דבר לא יכול להיות חשוב יותר מן העבודה בספירת המעמד שלכם – בעולם הזה או בעולם הבא. עבודת ההכנה לספירה הגבוהה יותר חשובה מאוד, אך דבר אינו משתווה בחשיבותו לעבודה בעולם שבו אתם חיים בפועל. ואולם, אף כי העבודה חשובה, העצמי אינו חשוב. כאשר אתם מרגישים חשובים, אתם מאבדים אנרגיה לשחיקה של כבוד האגו, וכך נותרת מעט אנרגיה לביצוע העבודה. החשיבות-העצמית, ולא העבודה, היא אשר מרוקנת את היצורים הבלתי-בשלים; הגורם העצמי הוא אשר מרוקן, ולא המאמץ הנדרש להישג. אם אינכם הופכים לבעלי חשיבות-עצמית, אתם יכולים לעשות עבודה חשובה; אם תניחו את עצמכם בצד,

מסמך 48

תוכלו לעשות כמה דברים באותה קלות שבה אתם עושים דבר אחד. הגיוון הינו נינוח; המונוטוניות היא אשר שוחקת ומרוקנת. יום רודף יום ודומה למשנהו – נותרים אך החיים או חלופת המוות.

7. מוטה מורונטית

מישוריה הנמוכים יותר של המוטה המורונטית מתאחדים ישירות עם הרמות הגבוהות יותר של הפילוסופיה האנושית. בעולם העליון הראשון נהוג ללמד את התלמידים הפחות מתקדמים באמצעות טכניקת ההקבלה; במילים אחרות, בעמודה אחת מוצגים המושגים הפשוטים יותר של משמעויות המוטה, ובעמודה שכנגד מצוטטות הטענות המקבילות של הפילוסופיה בת התמותה.

לא מזמן, בעת ביצוע משימה בעולם העליון הראשון של שטניה, נפלה לידי ההזדמנות לצפות בשיטת לימוד זו; ואף כי אינני מורשה להציג את תוכן המוטה של השיעור, רשאי אני לרשום את עשרים-ושמונה הטענות של הפילוסופיה האנושית אשר בהן עשה שימוש המורה המורונטי הזה כחומר תיאורי אשר נועד לסייע בעד שוכניו החדשים של עולם עליון זה במאמצייהם המוקדמים לתפוש את חשיבות המוטה ואת משמעותה. ההדגמות של הפילוסופיה האנושית היו אלה:

1. הדגמה של כישור ייחודי איננה מצביעה על רכישתה של יכולת רוחנית. פקחות אינה תחליף לאופי אמיתי.

2. מעטים האנשים אשר חיים על-פי האמונה שבאמת מפעמת בקרבם. פחד בלתי-הגיוני הינו תרמית-על אינטלקטואלית המופעלת על הנשמה בת התמותה המתפתחת.

3. לא ניתן לחרוג מן הקיבולות הטבעיות; מיכל בן חצי ליטר לעולם לא יוכל להכיל ליטר. לא ניתן לאלץ את המושג הרוחני באופן מכני לתוך תבנית הזיכרון החומרית.

4. רק בני-תמותה מועטים מעזים למשוך את סכום האשראי הניתן לאישיות כסעדם המשולב של הטבע ושל החסד. למעשה, מרבית הנשמות העניות הינן עשירות באמת, אך הן מסרבות להאמין בכך.

5. קשיים עשויים לאתגר את הבינוניים ולהביס את הפחדנים, ואולם הם רק ממריצים את בני האמת של הגבוהים ביותר.

6. ליהנות מן הזכות בלא ניצול לרעה, להיות חופשיים מבלי לפרוק-עול, להיות בעלי עוצמה ולסרב בהתמדה לנצלה למטרות של הגדלה-עצמית – כל אלו הינם סממניה של ציוויליזציה גבוהה.

7. תאונות עיוורות ובלתי-צפויות אינן מתרחשות בקוסמוס. ואף ההוויות השמימיות אינן מסייעות בעד ההוויה הנמוכה יותר אשר מסרבת לנהוג על-פי אור האמת שלה.

8. לא תמיד יניב המאמץ שמחה, אך לא יתכן אושר ללא מאמץ אינטליגנטי.

9. הפעולה משיגה כוח; המתינות מתבטאת בסופו של דבר בקסם.

10. היושרה פורטת על נימי ההרמוניה של האמת, והמנגינה רוטטת ברחבי היקום, ואפילו עד לכדי הכרה על-ידי האינסופי.

11. החלשים מסתפקים בהחלטות ואילו החזקים פועלים. החיים אינם אלא יום עבודה – עשו אותו היטב. הפעולה היא שלנו; התוצאות – של האל.

12. הסבל הגדול ביותר ביקום הינו לא לכאוב לעולם. בני התמותה לומדים בינה מהי אך ורק באמצעות התנסות במצוקה.

מסמך 48

13. ניתן להבחין בכוכבים באופן המיטבי מתוך הבידוד הלבדי של מעמקי ההתנסות, ולא מפסגות ההרים המוארות והנלהבות.
14. עורר את תאבונם של רעיר לאמת; עוז עצה רק כאשר התבקשת לעשות כן.
15. העמדת הפנים הינה הניסיון המגוון של הבור להראות נבון, הניסיון של הנשמה העקרה להידמות כעשירה.
16. לא תוכלו להבחין באמת הרוחנית עד אשר תתנסו בה בהרגשה, ובאמיתות רבות לא ניתן לחוש אלא בעת צרה.
17. השאפתנות מסוכנת עד אשר חוברתה במלואה. לא רכשתם באמת מידה טובה כלשהי עד אשר מעשיכם הפכו אתכם ראויים לה.
18. חוסר-סבלנות הינו רעל רוח; הכעס הינו כאבן הנזקת לקן צרעות.
19. חובה לנטוש את החרדה. האכזבות שהכי קשה להתמודד עמן הן אלה אשר לעולם לא תגענה.
20. רק משורר יוכל להבחין בשירה בפרוזה הרגילה של הקיום השגרתי.
21. המשימה הגבוהה ביותר של כל אמנות הינה לרמוז, באמצעות האשליות שלה, על מציאות גבוהה יותר ביקום ולגבש את רגשות הזמן לכדי מחשבת הנצח.
22. הנשמה המתפתחת איננה הופכת לאלוהית הודות למה שהיא עושה, אלא הודות למה שהיא חותרת לעשות.
23. המוות לא הוסיף מאום לחזקה האינטלקטואלית או למתת הרוחני, אך הוא הוסיף למעמד ההתנסותי את מודעות ההישרדות.
24. גורל הנצח נקבע רגע אחר רגע על-ידי ההישגים של חיי היומיום. הפעולות של היום הינן הגורל של המחר.
25. הגדולה אינה טמונה כה רבות ברכישתו של כוח כמו בשימוש הנבון והאלוהי בכוח שכזה.
26. ידע נרכש רק הודות לשיתוף; הוא נשמר הודות לתבונה והופך לחברתי הודות לאהבה.
27. קידמה דורשת את התפתחות האינדיבידואליות; הבינוניות מבקשת להנציח עצמה בסטנדרטיזציה.
28. עוצמת המגננה הווכחנית של כל טיעון עומדת ביחס הפוך לאמת שבו.
- כזו היא עבודתם של המתחילים של העולם העליון הראשון, בעוד שהתלמידים המתקדמים יותר אשר בעולמות המאוחרים יותר רוכשים מומחיות ברמות הגבוהות יותר של הבוננות הקוסמית ושל המוטה המורונטית.

8. המתקדמים המורונטיים

למן הרגע שבו סיימו את לימודם בעולמות העליונים ועד להשגת מעמד רוח בנתיבת יקום-העל, מכונים בני התמותה המרקיעים מתקדמים מורונטיים. המעבר שלכם דרך חיי אזור הגבול הנהדרים הללו תהא חוויה בלתי-נשכחת, בבחינת זיכרון קסום. זהו השער האבולוציוני המוביל אל חיי רוח

מסמך 48

ולבסוף אל הישג מושלמות היצור, אשר באמצעותו משיגים המרקיעים את יעד הזמן – מציאת האל בפרדיס.

קיימת תכלית מובחנת ואלוהית בכלל התוכנית המורונטית הזו ובתוכנית הרוחנית העוקבת של התקדמות בני התמותה, בבית-ספר יקומי זה של אימון בעבור היצורים המרקיעים. בהתאם לתכנון הבוראים, מקבלים יצורי הזמן הזדמנות מדורגת לרכוש מומחיות בפרטי תפעול וניהול של היקום המקיף, וקורס אימון ממושך זה מתבצע באופן המיטיב כאשר בן התמותה השורד מטפס בהדרגה ומשתתף בפועל בכל שלב ושלב של הטיפוס.

לתוכנית ההישרדות של בני התמותה קיימת מטרה מעשית ומועילה; אינכם נהנים מכל העבודה האלוהית הזו ומן האימון המפרך הזה על-מנת שתשרדו אך ורק כדי ליהנות מאושר אינסופי ומקלות נצחית. מעבר לאופק של העידן האוניברסאלי הנוכחי חבויה מטרה טרנסצנדנטאלית של שירות. אילו האלים תכננו רק לקחת אתכם לטיול מאושר ארוך ונצחי, הם וודאי לא היו הופכים את היקום כולו במידה רבה שכזו לבית ספר אחד עצום ופרטני של אימון מעשי, והם לא היו מבקשים כי חלק גדול מן הבריאה השמימית ישמש כמורים וכמנחים, ואז יבלו עידנים על-גבי עידנים בהנחייתכם, אחד-אחד, דרך בית הספר העצום הזה של האימון ההתנסותי. דומה כי ההוצאה אל הפועל של תוכנית ההתקדמות של בני התמותה הינה אחת מן העיסוקים הראשיים של היקום המאורגן הנוכחי, ורוב הסדרים של היצורים התבוניים הברואים, אשר למספרם אין חקר, עוסק במישרין או בעקיפין בקידומו של שלב כזה או אחר בתוכנית המדורגת של המושלמות.

בחצותכם את סולם הקיום העולה של החיים מאדם בן-תמותה אל חיבוק האלוהות, אתם חיים למעשה את החיים של כל רמה ושלב אפשריים של הקיום כיצור שהפך למושלם, במגבלות העידן היקומי הנוכחי. מה שמצוי בין אדם בן-תמותה לבין סופיון של פרדיס חובק את כל מה שעשוי להימצא כעת – וזה כולל את כל מה שאפשרי כעת בעבור סדרי החיים התבוניים, יצורים סופיים אשר הפכו למושלמים. אם היעד העתידי של סופיוני פרדיס הינו שירות ביקומים החדשים המצויים כעת במהלך בריאתם, אזי מובטח כי בבריאה חדשה ועתידית זו לא יהיו סדרי יצורים של הווית התנסותיות אשר חייהן יהיו שונים לחלוטין מאלו אשר חיו סופיונים בני-תמותה בעולם כלשהו כחלק מאימון ההרקעה שלהם, כאחד מן השלבים שבהתקדמותם הממושכת מן החיה אל המלאכית וממנה אל הרוח ומן הרוח אל האל.

[הוצג בידי רב-מלאכית מנבאדון.]